

ponad 250 gr. do 500 gr. z 20 jedn. tarf.
na 28 jedn. tarf.,
ponad 500 gr. do 1000 gr. z 30 jedn. tarf.
na 40 jedn. tarf.,

f) przesyłki mieszane do wagi 250 gr. z 10 jedn. tarf. na 14 jedn. tarf.,
ponad 250 gr. do 500 gr. z 20 jedn. tarf. na 28 jedn. tarf.,
ponad 500 gr. do 1000 gr. z 30 jedn. tarf. na 40 jedn. tarf.,

g) paczki do wagi 1 kg. z 30 jedn. tarf. na 40 jedn. tarf.,
ponad 1 kg. do 5 kg. z 50 jedn. tarf. na 75 jedn. tarf.,
ponad 5 kg. do 10 kg. z 100 jedn. tarf. na 125 jedn. tarf.,
ponad 10 kg. do 15 kg. z 150 jedn. tarf. na 180 jedn. tarf.,
ponad 15 kg. do 20 kg. z 200 jedn. tarf. na 250 jedn. tarf.,

za paczki kas i urzędów państwowych skarbowych z dotacjami i nadmiarami kasowymi do wagi 20 kg. jak za paczki zwykłe,

ponad 20 kg. do 25 kg. z 250 jedn. tarf. na 325 jedn. tarf.,

ponad 25 kg. do 30 kg. z 300 jedn. tarf. na 400 jedn. tarf.,

h) przekazy do 1 miliona mk. z 30.000 marek na 40.000 mk.

ponad 1 mil. do 5 mil. z 40.000 mk. na 70.000 mk.

„ 5 „ „ 10 „ „ 50.000 „ „ 100.000 „

„ 10 „ „ 20 „ „ 100.000 „ „ 140.000 „

„ 20 „ „ 30 „ „ 130.000 „ „ 180.000 „

„ 30 „ „ 40 „ „ 160.000 „ „ 220.000 „

„ 40 „ „ 50 „ „ 200.000 „ „ 250.000 „

za każde dalsze 10 mil. mk. z 40.000 mk. na 50.000 mk.,

i) równocześnie podwyższa się wyszczególniona w taryfie telefonicznej C. I w § 6 a należność za połączenie z centralą z 1500 jedn. taryfowych na 2000 jedn. tarf., w § 6 b z 1800 jedn. tarf. na 2500 jedn. tarf. oraz w § 9 z 1500 jedn. tarf. na 2000 jedn. tarf. i 1800 jedn. taryfowych na 2500 jedn. taryfowych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 16 marca 1924 r. na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej i zezwala się na jego stosowanie w górnośląskiej części województwa śląskiego. Z dniem powyższym tracą moc obowiązującą rozporządzenia sprzeczne z niniejszem.

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

251.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 23 lutego 1924 r.

o zmianie rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 27 listopada 1923 r. w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych oraz określania ich ceny.

Na mocy art. 2 p. 13 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63, poz. 371) i § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 18 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 9, poz. 86), § 7 austriackiej ustawy aptekarskiej z dnia 18 grudnia 1906 r. (Dz. Ust. P. z 1907 r. № 5), art. 380 rosyjskiej ustawy lekarskiej (Zbiór praw t. XIII wyd. z 1905 r.) oraz §§ 78 i 80 niemieckiej ustawy przemysłowej zarządza się co następuje:

§ 1. § 4 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 27 listopada 1923 r. w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych oraz określania ich ceny (Dz. U. R. P. № 129 poz. 1057) otrzymuje brzmienie następujące:

„Przy odrębnej sprzedaży do ceny materiału i naczynia można doliczać tylko opłatę przewidzianą w punktach b) i d) poz. 12 taksy za pracę przy recepturze”.

§ 2. § 5 tegoż rozporządzenia otrzymuje brzmienie następujące: „Najniższa cena leku wynosi 0.01 franka złote”.

§ 3. Ostatni ustęp § 18 tegoż rozporządzenia otrzymuje brzmienie następujące: „Nadawanie powyższym mieszkańcom nazw fantastycznych jest wzbronione. Cenę ich, o ile nie jest podana w obowiązującej taksie aptekarskiej, należy obliczać według tej taksy w stosunku co najmniej 50 proszków, licząc za materiał, za zmieszanie proszków (poz. 11 taksy za pracę przy recepturze), za dozowanie (poz. 12 tejże taksy punkt b) lub d) oraz za pudełko o ile ono jest użyte do wydania proszków.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Soltan*